

Sygn. akt V CZ 96/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Józef Frąckowiak

SSA Jacek Grela

w sprawie z powództwa W. K.

przeciwko W.D.

o ustalenie ojcostwa i alimenty,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 stycznia 2015 r.,

zażalenia skarżącej S. D. siostry zmarłego pozwanego W. D. w sprawie o

stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia na postanowienie

Sądu Okręgowego w C.

z dnia 30 czerwca 2014 r.

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 czerwca 2014 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę S. D. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia Sądu Wojewódzkiego w C. z 5 września 1989 r., jako wniesioną przez osobę nieposiadającą zdolności postulacyjnej, z uwagi na treść art. 87¹ § 1 k.p.c.

W zażaleniu na to postanowienie skarżąca zarzuciła naruszenie art. 424⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 130 § 1 k.p.c. i wniosła o jego uchylenie. Wskazała, że Sąd nieprawidłowo zaniechał wezwania skarżącej do uzupełnienia braków formalnych skargi poprzez sporządzenie jej przez adwokata lub radcę prawnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Stosownie do 87¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych. Wynikający z tego przepisu tzw. przymus adwokacko-radcowski dotyczy każdego postępowania przed Sądem Najwyższym, a więc także zainicjowanego skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia sądu oraz toczącego się w jego ramach postępowania zażaleniowego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 2013 r., II CZ 46/13, niepubl.). Sporządzenie skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku osobiście przez stronę pozbawioną zdolności postulacyjnej, w świetle art. 87¹ k.p.c. jest dotknięte brakiem nieusuwalnym i powoduje konieczność odrzucenia skargi na podstawie art. 424⁶ § 3 k.p.c., bez wzywania do uzupełnienia tego braku (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 marca 2006 r., III CZ 5/06, niepubl.). Wbrew stanowisku skarżącej brak wynikający z art. 87¹ k.p.c. nie ma charakteru braku formalnego, podlegającego uzupełnieniu na podstawie art. 130 § 1 k.p.c.

Sąd Rejonowy zobowiązując skarżącą do uzupełnienia wskazanych w zarządzeniu braków formalnych postąpił nieprawidłowo, albowiem skarga, z przyczyn wyżej wskazanych podlegała odrzuceniu *a limine*. Uzupełnienie jej innych braków było więc bezprzedmiotowe. Nie ma to jednak wpływu na ocenę słuszności rozstrzygnięcia wydanego przez Sąd Okręgowy, który zasadnie odrzucił skargę S.

D., jako wniesioną przez osobę nieposiadającą zdolności postulacyjnej. Wymaga także podkreślenia, że skarga została wniesiona po terminie (art. 424⁶ § 1 k.p.c.) i podlegałaby odrzuceniu przez Sąd Najwyższy.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.